

Διεύθυνση δημιουργικής απασχόλησης ΑμεΑ
Οργάνωση και επιμέλεια:
Tina Φούρλαρη (Λογοθεραπεύτρια)
Rocco Liberti (Ψυχολόγος)

ΤΕΥΧΟΣ 3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ

Συνέντευξη με τα γειτονικά
μαγαζιά

- "Ο γάμος τότε" Παλιά έθιμα του γάμου
Maria Karagianni
- Τα κακοποιημένα παιδιά - Κατερίνα Παπαδανιήλ
- Τα παιδιά της βίας Βάσω Αγγελή
- Η αντιμετώπιση τών ΑμεΑ έξω από το Άσυλο - Βάσω Αγγελή

- Προσβασιμότητα και ταξίδια - Βλασία Ματαράγκα
- Τι σημαίνει γειτονιά
- Κατερίνα Παπαδανιήλ
- Συνταγή του μήνα:
Σπετσοφάι - Κατερίνα Παπαδανιήλ
- Το ανέκδοτο του μήνα
- Κώστας Κλωσσίδης

Ο γάμος τότε

Καραγιάννη Μαρία

Στα παλιά τα χρόνια ο γάμος γινόταν για μια εβδομάδα. Το γλέντι ξεκινούσε την Πέμπτη και ολοκληρωνόταν την Κυριακή. Οι βλαμάδες (άντρες με μαντήλια στον ώμο) πήγαιναν με κλαρίνα μια κουλούρα στην νύφη, την οποία εκείνη έσπαζε και την πετούσε και όποιος την έπιανε υποτίθεται ότι θα παντρευόταν. Την Παρασκευή μαζεύονταν όλοι και κοσκίνιζαν το αλεύρι, το έκαναν ζυμάρι για να το φτιάξουν για το Σάββατο. Το Σάββατο το βράδυ τα σπίτια του γαμπρού αλλά και τις νύφης ήταν ανοιχτά για να φιλέψουν τον κόσμο που ερχόταν, πληγούρι με κρέας. Από την Πέμπτη μέχρι την Κυριακή οι μέρες ήταν γεμάτες μουσική, το μεσημέρι της Κυριακής, τα όργανα πήγαιναν στο σπίτι της νύφης για να την συνοδέψουν στην προετοιμασία της. Μόλις τελείωνε το ντύσιμο της νύφης, τα κορίτσια έγραφαν τα ονόματά τους στον πάτο του παπουτσιού για να δούν ποιά θα παντρευτεί πρώτη.

Έπειτα ο κουμπάρος έπαιρνε το γάμπρό από το σπίτι του και μαζί έπαιρναν τη νύφη και πήγαιναν στην εκκλησία με τη συνοδεία οργάνων. Μετά το γάμο όλοι πήγαιναν στο σπίτι του γαμπρού και η νύφη έκανε μετάνοτά στην πεθερά ως ένδοιξη σεβασμού. Η πεθερά είχε φτιάξει λουκούμι ή κάποιο άλλο γλυκό και το πρόσφερε στη νύφη για να το κολλήσει σε 3 σημεία πάνω στις πόρτες "για να είναι γλυκιά η πεθερά". Στη συνέχεια η νύφη έκανε δώρα στους πεθερούς και στους κουμπάρους, τα οποία ακουμπούσαν πάνω στον ώμο του κάθενός. Μετά, έτρωγαν τηγανητό κοτόπουλο και έβγαιναν στήν αυλή και χόρευαν όλοι μαζί. Τη Δευτέρα το πρωί, η νύφη ντυνόταν καλά και πήγαινε με δύο ανύπαντρες φίλες της στη βρύση για νερό. Γέμιζαν τη στάμνα κατέπειτα την πήγαιναν στο σπίτι για να τη δώσουν στην πεθερά. Κάπως έτσι, είχε ολοκληρωθεί η διάδικασία του γάμου.

Η γειτονιά μου

Κατερίνα Παπαδανιήλ

Σήμερα την γειτονιά δεν μπορώ να την συγκρίνω με την γειτονιά του '60 και του '70. Όλα ήταν τελείως διαφορετικά. Η γειτονιά τότε είχε την αλάνα για τα παιδάκια καί τις κυρίες της γειτονιάς που μαζεύονταν στις αυλές. Τα πρωινά είχαμε την σούστα του μανάβη και το κουτσομπολό των γυναικών. Όλα τα πεζοδρόμια ήταν γραμμένα, είτε με το κουτσό των κοριτσιών είτε με τις ψραμμές των αγοριών που παίζανε μπάλα.

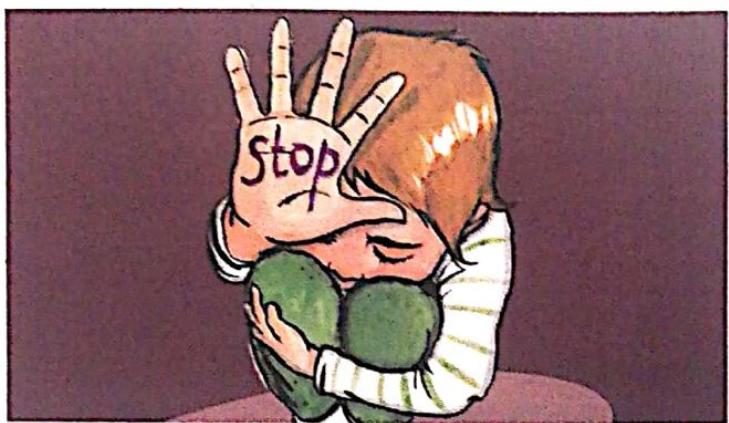
Η εποχή του τάκα – τάκα... Το κρεμούσαμε στο δάχτυλο και το χτυπούσαμε πάνω κάτω. Μαζευόμασταν κόριτσια αγόρια και παίζαμε αγαλματάκια. Παιχνίδια που σήμερα έχουν χαθεί. Δεν παίζουν τα κορίτσια μέσα στην αυλή με κούκλες και κουζινικά. Θεώρησαν ότι τά παιχνίδια αυτά είναι κατά του φεμινισμού. Και όμως, τα κορίτσια αυτά βγήκαν καλές νοικοκυρές, καλές μανάδες, καλοί επιστήμονες. Απλώς καλλιεργούσαν μέσα τους και τις δύο απόψεις. Καλές σύζυγοι, μητέρες και επιστήμονες.

Η γειτονιά έχει αλλάξει. Ο καθένας έχει κλειστεί σπίτι του. Απέναντι από μία τηλεόραση με τα προσωπικά προβλήματα της επιβίωσης. Πόσο νοσταλγώ που βγαίναμε στα πεζοδρόμια μέτα καρεκλάκια να πάιούμε καφέ. Νοσταλγώ τις βεγγέρες, τα τραπέζια που κάναμε με φαγητά και η κάθε οικογένεια έφερνε τα φάγητά της. Λέγαμε τα καλαμπούρια μας και μοιραζόμασταν τα προβλήματά μας. Προσπαθούσαμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο. Νοσταλγώ αυτή την γειτονιά. Δεν μου αρέσει η καινούρια γειτονιά, η απρόσωπη που δεν ξέρεις ποιος είναι ο γείτονας. Δεν θα ξαναγίνουμε έτσι, η παγκοσμιοποίηση μας έκανε απρόσωπους.

Τα κακοποιημένα παιδιά

Κατερίνα Παπαδανιήλ

Δυστυχώς στη σημερινή εποχή υπάρχουν παιδιά που κακοποιούνται ακόμα και από τους ίδιους τους γονείς. Είτε σωματικά, είτε πιέζοντάς τα να γίνουν κάτι που δεν θέλουν, είτε δίνοντάς τα σε ανθρώπους που δεν είναι άξιοι εμπιστοσύνης.

Δυστυχώς ζούμε σε μία κοινωνία πλέον που την κακοποίηση την βλέπουμε καθημερινά στην τηλεόραση, στις εφημερίδες. Ανατριχιάζουμε βλέποντες τα.. Θέλουμε να αλλάξει η κοινωνία βλέποντας στην τηλεόραση δολοφονίες και κακοποιήσεις γυναικών; Όταν ένα παιδί βλέπει τον πατέρα του να κακοποιεί την μητέρα του, πείτε μου, αυτό το παιδί τι άνθρωπος θα γίνει; Η κακοποίηση δεν προέρχεται μόνο από τους γονείς αλλά και από το συγγενικό περιβάλλον. Πολλές φορές έχουμε εμπιστοσύνη στους συγγενείς μας και αφήνουμε τα παιδιά μας προς φύλαξη και αυτά κακοποιούνται ψυχολογικώς, σωματικώς, σεξουαλικώς. Τα προβλήματα αυτά που αποκτούν τα παιδιά μεταβιβάζονται και στον επόμενο βίο τους. Τι πρέπει να κάνουμε για αυτά τα παιδιά; Πρέπει να μεριμνήσει η κοινωνία, οι δάσκαλοι, η εκκλησία. Πρέπει και τα ίδια τα παιδιά να μάθουν τρόπους και να προφυλάσσονται και μόνα τους στο μέτρο τους εφικτού.

- Γονείς προσοχή
- Δάσκαλοι μαθήματα στα παιδιά
- Εκκλησία να μάθετε τους άλλους να δέβονται την αγιοσύνη.

Η αντιμετώπιση των αναπήρων εκτός του χώρου μας

Βασώ Αγγελη

Η αντιμετώπιση του κόσμου απέναντι στους ανάπηρους ανθρώπους ήταν πάντα ένα σοβαρό πρόβλημα που επηρέαζε αρνητικά τα συναισθήματα του ανάπηρου ατόμου. Δεν κατηγορώ τον κόσμο, μπορεί να μην ξέρει, μπορεί να έχει στενοχώρια και άρα να δυσκολεύεται να συμπεριφερθεί. Πλέον όμως είναι λίγοι αυτοί που συμπεριφέρονται άσχημα.

Σε όποιο μαγαζί και αν πάω να φάω είναι όλοι υπέροχοι απέναντί μου. Με αντιμετωπίζουν σαν να είμαι υγιής. Η γειτονιά μας μου αρέσει πολύ γιατί λέω μια καλημέρα σε πολύ κόσμο. Η συμπεριφορά όλων είναι καλή.

Το καλοκαίρι πήγα διακοπές στην αγαπημένη μου πατρίδα. Εκεί που κάποτε με αντιμετώπιζαν με κάποιο οίκτο που εγώ δεν ήθελα καθόλου, τώρα με αγκαλιάσανε όπου και να πήγαινα με πολλή αγάπη. Παρόλα αυτά, παρόλη την αλλαγή της νοοτροπίας του κόσμου, είναι μερικοί ασυνείδητοι που εξακολουθούν να βάζουν τα αυτοκίνητά τους στα πεζοδρόμια και να κλείνουν τις ράμπες ή να περιορίζουν την ορατότητα με τα οχήματά τους. Εύχομαι και ελπίζω να γίνεται η ζωή των αναπήρων ολοένα και καλύτερη, το θέλω πολύ.

Συνέντευξη στο καφέ της "Βένιας" που εξυπηρετεί τους ωφελούμενους του Ασύλου Ανιάτων τα τελευταία 30 χρόνια

Βασιλική Αγγελή

1. Τι γνώμη έχετε για το Άσυλο Ανιάτων;

Το Άσυλο Ανιάτων είναι μια πολύ καλή δομή, ένα σπίτι για τους φίλους μας, τους προσέχει πολλά χρόνια, τους φροντίζει, τους αγαπάει και το αγαπάμε και εμείς.

2. Η σχέση σας με το Άσυλο είναι επαγγελματική ή συναισθηματική;

Είναι και τα δύο, πρώτα φιλική και μετά επαγγελματική. Είμαστε φίλοι από το 1993, σας ξέρουμε 30 χρόνια, οπότε το επαγγελματικό και το φιλικό έχει μπλεχεί.

3. Είστε ευχαριστημένη από τη σχέση σας με τους ωφελούμενους του Ασύλου;

Είμαστε πάρα πολύ ευχαριστημένοι; μας στηρίζουν τόσα χρόνια, τους οφείλουμε πολλά, τους αγαπάμε και έχουμε τις καλύτερες σχέσεις. Δεν έχουμε κανένα παράπονο ούτε από τους ωφελούμενους, ούτε από τη διοίκηση. Το αντίθετο.

4. Ποσά χρόνια είστε εδώ;

Στην περιοχή είμαστε από το 1993. Είμαστε 30 χρόνια. Μεγαλώσαμε μαζί. Εγώ πήγανα στο Λύκειο.

5. Θα συστήνατε σε κάποιο άτομο να έρθει στο άσυλο;

Βεβαίως. Ήδη έχουμε συστήσει σε πολλούς να έρθουν στο άσυλο Ανιάτων, συγγενείς και γνωστούς.

Ανεπιφύλακτα. Έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη.

6. Ποια είναι η εικόνα σας για τους ωφελούμενους του Ασύλου;

Έχουμε μια πολύ καλή σχέση, η εικόνα μας είναι άριστη και βλέπουμε συνεχώς βελτίωση και στη διαβίωση και στη συμπεριφορά και σε όλα. Το πιστεύω 100%.

7. Ποια είναι η προσβασιμότητα για τα άτομα με αναπηρία στο μαγαζί σας;

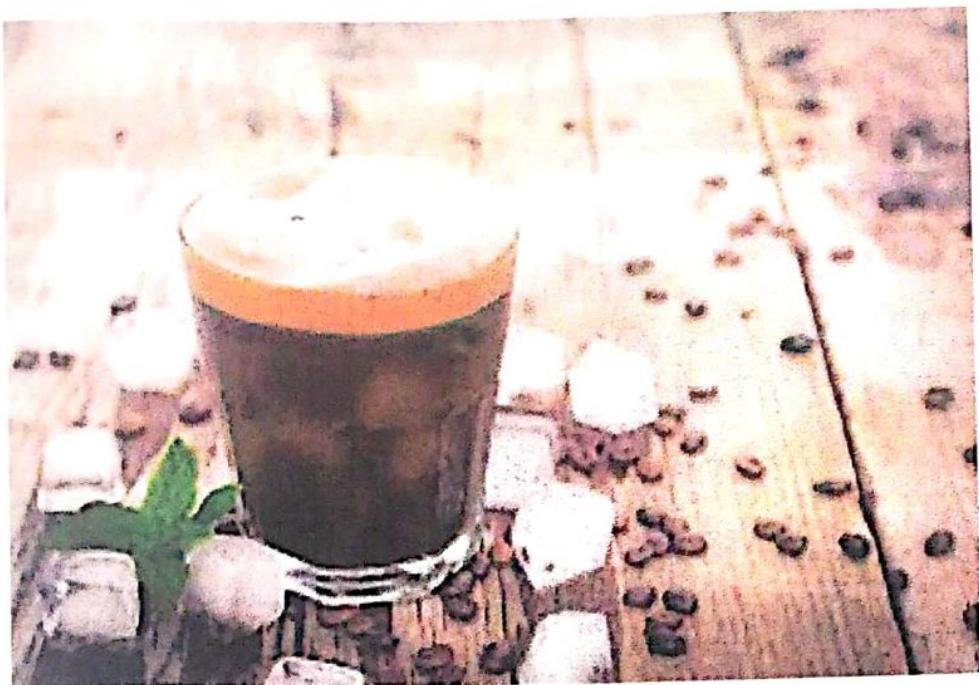
Δυστυχώς η πρόσβαση στο μαγαζί δεν είναι εύκολη. Ούτως η άλλως το μαγαζί είναι πολύ μικρό. Άλλα έξω στο πεζοδρόμιο μπορούμε να εξυπηρετήσουμε τον κόσμο, έχουμε πάρει ειδική άδεια από τον δήμο για σκαμπό.

8. Για ποιο λόγο επιλέξατε να ανοίξετε το μαγαζί σας στην περιοχή;

Είμαστε γέννημα Θρέμμα Κυψελιώτες. Οπότε, το βρήκαμε από τον μπαμπά και την μαμά, το κληρονομήσαμε και δεν αλλάξαμε εδώ και 30 χρόνια γειτονιά. Και άλλα 20 χρόνια που έχουμε μπροστά μας, εδώ θα είμαστε.

-Ευχαριστούμε πολύ που μας δεχτήκατε για την συνέντευξή μας.

-Με μεγάλη μας χαρά.

Προσβασιμότητα και ταξίδια

Βλασια Ματαραγκα

Από μικρό παιδάκι λάτρευα την θάλασσα. Τις εκδρομές .. Για αυτό ονειρευόμουν να γίνω καπετάνιος, πιλότος και να ύγρισω τον κόσμο.. Στα 42 μου όμως ένα βαρύ εγκεφαλικό που πέρασα με καθήλωσε σε αναπηρικό αμαξίδιο.. 3 χρόνια μετά μία βόλτα μέχρι την πλατεία της γειτονιάς μου αποδείχτηκε μεγάλο ταξίδι. Οι ράμπες στα πεζοδρόμια ανύπαρκτες και οι ελάχιστες που υπήρχαν ήταν κλειστές από ασυνείδητους. Εγώ ευτυχώς είχα έναν άνθρωπο να με ανεβοκατεβάζει στο πεζοδρόμιο. Άλλοι δεν έχουν..
Τώρα πια βρήκα άλλο τρόπο να ταξιδεύω.. Με τα μάτια κλειστά ή διαβάζοντας ένα βιβλίο..

Ωστόσο, η αναπηρία και συγκεκριμένα η κινητική αναπηρία δεν είναι απαγορευτική για τα ταξίδια. Μπορούμε όλοι να ταξιδέψουμε με αεροπλάνο, με πλοίο, με τρένο και με λεωφορείο. Για όλα αυτά τα μέσα υπάρχει δικαίωμα βιόθειας τόσο στους σταθμούς όσο και κατά την διάρκεια της διαδρομής.

Επιπλέον, υπάρχει η δυνατότητα ο συνοδός του ατόμου με αναπηρία να ταξιδέψει δωρεάν, προκειμένου να βοηθήσει.

Για πιο μικρές διαδρομές υπάρχει η δυνατότητα χρήσης των λευκών ταξί. Τα λευκά ταξί είναι ειδικά σχεδιασμένα οχήματα, για να μεταφέρουν άτομα με αμάξιδιο.

Τα παιδιά της βίας

Αγγελή Βάσω

Η βία μέσα στην οικογένεια εκφράζεται με δύο τρόπους. Ο πρώτος τρόπος είναι όταν οι γονείς ασκούν βία ο ένας στον άλλο και ο άλλος τρόπος όταν οι γονείς ασκούν βία στα ίδια τα παιδιά.

Σύμφωνα με μία έρευνα που έγινε σε άτομα που είχαν υποστεί βία ως παιδιά, φάνηκε πως σαν ενήλικες ασκούσαν και οι ίδιοι βία στις οικογένειες τους.

Η χειρότερη μορφή ψυχολογικής βίας σε ένα παιδί είναι η εγκατάλειψη. Σας μιλάω εκ πείρας.. Η σωματική βία επίσης επηρεάζει σημαντικά το παιδί και όλη την πορεία στο μέλλον.

Ένας άλλος χώρος που εκφράζεται η βία, είναι και τα σχολεία. Η βία στα σχολεία είναι μεγάλη μάστιγα.

Οι καθηγητές πρέπει να παίρνουν πρωτοβουλίες και να είναι συνεχώς σε επαγρύπνηση. Όταν ένα παιδί γίνεται βίαιο, πρέπει να καταλάβουμε τί συμβαίνει σε αυτό το παιδί. Πρέπει να δώσουμε σημασία και να αναρωτηθούμε γιατί είναι πραγματικά θυμωμένο.

Συνταγή για Σπετσοφάτι

Υλικά

1,5 κιλό λουκάνικο χωριάτικο
χοιρινό

1 κιλό πιπεριές πράσινες

1 μεγάλο ξερό κρεμμύδι

1/2 κούπα ελαιόλαδο

Αλάτι

Πιπέρι

2 πιπεριές τσίλι

3 σκελίδες σκόρδο

2 τομάτες

1 φλ. νερό

Εκτέλεση

Ρίχνουμε λάδι στο τηγάνι, κόβουμε το λουκάνικο σε κομματάκια και το τηγανίζουμε ελαφρώς μέχρι να βγει το λίπος. Αφαιρούμε το λουκάνικο από το τηγάνι, ρίχνουμε τις πιπεριές και τις σωτάρουμε. Ξαναρίχνουμε μέσα το λουκάνικο και αλατοπιπερώνουμε. Στη συνέχεια περνάμε τις τομάτες από τον τρίφτη και τις ρίχνουμε στο τηγάνι. Έπειτα ρίχνουμε το νερό και το αφήνουμε να βράσει σε υψηλή φωτιά. 10-λεπτά πριν ετοιμαστεί το φαγητό σπάμε με το χέρι τις πιπεριές τσίλι και τις προσθέτουμε. Σερβίρουμε με κόκκινο κρασί ή μηλόκρασο.

Ιστορία από το Πήλιο

Τα παλαιά χρόνια οι άνθρωποι που πήγαιναν τον χειμώνα στα κτήματα ήθελαν κάτι καυτερό για να ζεσταθούν. Το έφτιαχναν και το έπαιρναν μαζί για τους εργάτες. Οι νοϊκοκυρές, επειδή δεν είχαν πολλές πιπεριές, έβαζαν πιπεριές "τουρκάκια"

Το ανέκδoto του μήνα

Η διαολιά κρύβεται στις λεπτομέρειες

Ένας άνδρας πεθαίνει και πάει στην κόλαση. Ο διάβολος τον συναντά και του δείχνει πόρτες που οδηγούν σε τρία δωμάτια και του ζητά να επιλέξει που να περάσει το υπόλοιπο της αιωνιότητας.

Στο πρώτο δωμάτιο οι άνθρωποι στέκονται μέσα σε ένα λάκκο και το χώμα τους καλύπτει μέχρι και τον λαιμό τους. Ο άνδρας λέει: «Όχι, άσε με να δω και το άλλο δωμάτιο». Στο δεύτερο δωμάτιο, το χώμα αγγίζει τις μύτες των ανθρώπων.

Ο άνδρας λέει πάλι όχι. Στο τρίτο δωμάτιο, το χώμα αγγίζει τα γόνατα των ανθρώπων, ενώ αυτοί τρώνε γλυκά και πίνουν καφέ.

«Διαλέγω αυτό το δωμάτιο», λέει ο άνδρας. «Οκ», λέει ο διάβολος. Όταν όμως η πόρτα κλείνει, ο διάβολος φωνάζει: «Τέλος το διάλειμμα για καφέ. Τα κεφάλια πάλι μέσα».

ΑΣΥΛΟΝ ΑΝΙΑΤΩΝ
Στην πόλη των ανθρώπων